

TŘI OSMINY NESTAČÍ

Těmi třemi osminami myslím samozřejmě poločas v Kyjově a první čtvrtinu v Brně, zbytek víkendu byl marnost nad marnost - v sobotu větší, v neděli už menší..

JISKRA KYJOV - OSK 61:46

Rašková 12 - 8/4, 2x3, Slivečková - 11 -1x3, Holcová 10 -2/2, Navrátilová 5 - 1x3, Pouličková 3 -2/1, Ševčíková 3 -1x3, Kroutilová 2, Vyhlídalová 0 - 2/0, Funková 0,

Až příliš, příliš sebejistě jsme si vedli před zápasem a v průběhu první poloviny v Kyjově. I přes nedůslednosti v doskakování a občasně kiks v útoku to pořád ještě šlo, soupeřky na tom nebyly o nic líp a zdálo se, že se nemůže nic stát. Jak známo z hororů, to je přesně ta situace, na kterou čeká dramaturg, aby ji zvrátil do nějakých hrůz. Tentokrát tam žádného dramatika nebylo potřeba, stačilo prostě, aby hráčky Kyjova pochopily, že s náma nemůžou běhat a že si musejí v obraně pomáhat / tohle my taky víme, ale strašně málo pro to děláme /. Stačilo jim tedy se sevřít v neprostupnou modrozlutou zeď a pohlídat si naše nepřesné střely. Tak trochu kopie zápasu v Jičíně, tentokrát soupeř měl ovšem ještě něco navíc a sice JEDNU hráčku, která byla schopna obejít kohokoli v naší obraně / ještě tak Anička jí místy stačila / a buď shodit nebo sama zakončit. Mít tohle tehdy Jičín, dopadlo by to pravděpodobně stejně. Naše neumění hrát trpělivě basketbal bylo do očí bijící. Nedokázali jsme proběhnout obranu, pokusit se ji otevřít pro lepší nájezd a jen jsme soupeřův koš bombardovali z dálky s úspěšností průměrného sázkaře ve Sportce. Totální rozklad představovala pak poslední čtvrtina, kdy jsme nbyli schopni se už ani vracet a chytat snadné koše soupeřek.

Z dvanáctibodového vedení v poločase udělat patnáctibodovou porážku je docela umění, ale byla to porážka zasloužená, zasloužená za odevzdanost a apatii. Ano, únava části hráček po náročném úvodu týdne byla znát, nicméně prostá soupeřova zbraň v podobě zahuštěné obrany nás dokonale vyřídila. Památku výročí bitvy u nedalekého Slavkova jsme tedy uctili připomínkou toho, že ani dva císaři nestačí, pokud není vůle bojovat.

SŠMH BRNO B - OSK 61:42

Rašková 19 - 12/8, 1x3, Slivečková 8 - 2x3, Ševčíková 6 - 2x3, Holcová 5 - 4/3, Pouličková 2, Kroutilová 2, Navrátilová 0 - 2/0, Funková 0, Vyhlídalová 0

S lepším soupeřem lepší hra - ale stejný výsledek. I témata byla obdobná - netrpělivost, basketbal na pomezí mini a žákovského věku proti mnohem zkušenějšímu vyhranému týmu, který si dovedl míč " půjčit ", unavit naši obranu, šel za doskokem a mnohem zkušeněji bránil - a to stačilo.

První čtvrtinu jsme zachránili pro sebe Markétiným závěrem - trojka, pak vypíchnutí míče a zakončení těsně před sirénou. Markéta vůbec jako jediná mohla dostat z aktivity jedničku, přitom si většinou nepletla aktivitu s naivitou nebo zbrklostí.

Prakticky bez vysoké hráčky / jediná Katka / jsme potřebovali opět to, co nám chybělo už v Kyjově - podat si míč kolem, proběhnout obranou, připravit nájezd nebo střelu a neztrácet míče. Ani jedno z toho nám moc nešlo - ze všeho nejmíň pak jít do nepříjemného kontaktu s vyššími hráčkami soupeřek a zkusit aspoň tu svou obejít. Přitom pokud se to podařilo a posunuli jsme si míč, dostali jsme se aspoň k otevřené střele, když už prostor pod košem byl z větší části neprostupný. Darča nebo Růža dokázaly taky něco trefit a Markéta dovedla připravenou šanci dotáhnout aspoň k faulu. Naopak Terka jakoby uvázla v dětském basketbalu, který nemohl stačit na hráčky, mající na rozdíl od nás možnost odkoukat leccos ze špičkového českého nebo i evropského basketbalu. Míša proti sobotě statečně bojovala, získávala aspoň v prvním poločase doskoky, odolávala několika neodpískaným faulům, ale střelecky se prosadila.